



LA CAMPANA DE GRACIA

ACTUALITATS.



—Qui l' armat Sr. Geroni?
 —Home, l' Ajuntament: y vos que no la prenéu?
 —Com que soch federal, per aixó no me la donan.

ALFORJA!



s terrible la salvatjada que han comés los carlistas en la vila de l' Alforja.

Al saber los detalls de una iniquitat semblant, la sanch nos ha pujat al cap: Catalunya entera ha sentit consternarse: lo camp de Tarragona en pes s' ha conmogut.

Y es que després de tants y tants sangrents insults contra la civilisació y contra la dignitat humana, semblava impossible un insult més tant vandàlich com lo que han comés contra 'ls valents defensors d' Alforja,

Pero narrém lo fet.

Los carlins havian tractat mil vegadas d' atacar á aquell grapat de valents, y sempre per considerables que fossen las sèvas forsas, no havian tingut mes remey que anarse 'n ab grans baixas y ab la ràbia de l' impotencia dintre del cos.

¡Ay! Allá ahont no arriba 'l valor, hi arriba l' astucia.

Alguns miserables vehins de Alforja habitants de casas que donan á fora la població, comprats per l' or carlista, cometen la villanía d' introduhir de nit, sigilosament dintre de casa sèva á 150 salvatjes de la partida de 'n Mora.

Com lo tigre que desde dintre 'l cau, segueix los passos de la sèva víctima y espera la ocasió propicia de tirárseli á sobre, s' estan recullits traidorament fins á la una de la tarde, sens atrevirse á fer' cara al grapat de valents que tantas vegadas los han demostrat la sèva enérgica bravesa.

A la una de la tarde, alguns individuos del destacament, seguint la costum de cada dia, surten del fort y se 'n ván al café del Cassino, que 's troba á molt poca distancia d' éll.

No esperayan los miserables altra ocasió que aqueixa.

Surten al carrer á l' impensada: s' apoderan á tota pressa d' algunas cantonadas, las que será necessari que atravessin per tornar al fort los qui dintre del café 's troban, y 'l núcleo principal d' aquells tigres, se dirigeix volant cap al Cassino.

Alguns voluntaris y soldats del destacament sorpresos per tant impensada villanía, resisteixen per algun temps; pero comprenen prompte l' inutilitat dels seus esforços: altres mes decidits, logran obrirse pas y arribar al fort.

Pero, á pesar de donarse á coneixe per tres vegadas, la porta no se 'ls obra, per lo qual decideixen rendirse, quan l' enemich los diu que 'ls serán las vidas respectadas.

Fan lo mateix los del cassino; y últimament ho fan també los que s' havian quedat al fort.

En la lluyta que s' ha trabat, rosegan lo polvo dos carlins y dos soldats, y han caygut ferits un tinent de franchs y un altre voluntari.

Es que fins en los moments de major confusió, y veyentse trahits villanament, los defensors de Alforja han sabut portarse com uns braus.

Sembla que 'l valor d' aquell grapat d' héroes havia d' interessar als mateixos carlins.

Pero ay! La resistencia heróica que conmov als homes, exaspera á las fieras, y 'ls carlins com á fieras havian de portarse.

Lós presoners que s' hau rendit baix paraula de salvació, son horrorosament maltractats. Hi ha carlí que 'ls bofeteja, que 'ls escup, que 'ls insulta, que 'ls cus á punyaladas.

Aixís compleixen la sèva paraula, los que sols temen que 'ls heroes veyentse perduts, prenguin la resolució heróica de morir mantant.

Lo tinent del 6e. batalló móvil que havia quedat ferit en la barreja, es arrossegat pels carrers: l' arcalde del poble ciutadá Besora, reb la mateixa sort: los cobarts ojalateros y algunas donas desanimadas, van al darrera d'

ells cridant y movent escandol, insultant aixís la horrorosa agonía d' aquells mártirs de la República y de son deber.

Arriba després lo cabecilla Mora y mes tart lo capellá de Flix y 'l capella de Prades, portant junts 1500 homes.

Llavors comensa l' espionatge y 'l saqueig per totas las casas dels liberals: creman mobles pels carrers, s' enduhen los efectes del estanch, los fondos de la casa de la Viua, y la devastació y la inhumanitat es general.

Pero faltava un digne coronament á aquestas escenas de canibal.

Surten aquestas hordas fora la població, arastrant als pobres presoners mitj morts pels cruels insults que han rebut.

Llavors de un á un los fusellan inhumanament: hi ha un germá entre 'ls carlins que mata á un seu germá qu' es voluntari: hi ha una criatura de sis anys, fill de un franch, qu' es inmolada també, á pesar de la sèva ignorancia.

¡Sembla impossible!

Lo general de Catalunya, davant d' aquestas horrorosas salvatjadas publica un bando enérgich.

—Tots los carlins de l' Alforja serán estranyats, y ab los seus bèns indemnizaran á las familias dels voluntaris sacrificats, diu lo general de Catalunya.

—Tots los carlins fills de l' Alforja, que vayan ab los carlins, las armas á la ma serán fusellats.

Que no hi haja pietat: que no hi haja perdó!..

Pero sería precís que no fossen sols los vehins de l' Alforja las víctimas de la nostra justicia implacable, sino tots los que forman part de las partidas de 'n Mora y d' aquests dos infames capellans, que tan bè practican lo seu ministeri.

Si no hi hagués pietat per tots ells, si ab la sèva sanch borresim la sanch dels liberals de l' Alforja, dels defensors heroichs d' aquesta vila, de segur que castigats implacablement com foran, avants de cometre un' altre salvatjada, s'hi mirarian...

¡Exterminém á n' aquestas fieras!

Tinguém per ells, la pietat qu' ells sempre han tingut pels liberals, y sápigam prompte lo que costa, lo que val y en lo que s' estima una sola gota de la nostra sanch!

BATALLARAS

Alguns carlins de 'n Miret se han presentat á Tarrassa, asegurant que molts de la partida farian lo mateix, á causa de las llargas caminadas á que actualment las columnas los obligan.

Deixeulos assassinar, cremar y fusellar liberals; pero no 'ls féu cometre may als carlins lo crim... de fugir.

Ells no 's cansarán may de cometre iniquitats; pero en materia de caminar, si que 's cansan.

¡Pobres bestiolas!

Ab molt gust nos hauriam ocupat com es degut de l' expressiva carta-manifest que 'l eminent orador Emilio Castelar publicá dias endarrera en *La Discussió*.

Pero desgraciadament, los salvatje sacrifici dels defensors de la vila d' Alforja nos han fet bullir la sanch, y hem hagut de desfogar-nos.

No quedarà desatés un document, del cual depen, á nostre entendre, la vida honrada de nostre partit.

Un corresponsal que 'l *Times* té entre mitj dels carlins, diu que donan garrotadas hasta als pobres vells de vuitanta anys, pèl crim atrós de queixarse de las grans contribucions que 'ls imposan: qu' esquilan á las donas, las hi cubreixen lo cap de mel, las hi clavan un grapat de plomas, y luego las passejan montadas dalt de un burro.

Diu també que quan veuhen caure á un dels enemichs, saltan d' alegría, y que quan passen per davant de un ferit ó moribundo, ni siquie-ra son bons per dirigirli una mirada de compassió.

Altras cosas diu lo corresponsal inglés, que com á liberals nos exaltan y com á espanyols nos avergonyeixen.

Un periódich legitimista francés assegura qu' en Serrano ha nombrat caballer del Toisó d' or á n' en Bismark.

Aquets gata-maulas que defensen la religió ab tal de conseguir lo seu objecte, no reparan en medis.

Una guatlla d' aquesta naturalesa, pot exacerbar lo patriotisme francés? Donchs que voli la guatlla!

Desde la mentida al crim mes repugnant, res los detura, res los espanta.

Lo general Cotoner ha enviat desde Mallorca al exercit del Nort una gran cantitat de taronjas y de llimonas.

Poch á poch: cautela en la distribució.

No convè refrescar la sanch dels soldats de nostre exercit.

Com mes los bulli, millor.

A Brayon, provincia de Lugo, van entrar los carlins á l' iglesia, maltractant á un capellá que s' hi trobava.

Y ¡viva la religió!

Y morin los federales que fan anar vestits de paisá als pobres capellans!

Cá: si som uns desanimats, sense creencias!

A Suissa fan una revisió de la Constitució federal.

Desd' are será menos federal; pero mes democrática.

Com que de la federació, no mes se 'n aprofitavan los neos y 'ls papistas, hi ha hagut necesitat d' aixelarlos una mica.

A Suissa succeheix igual que aquí.

De la federació cantonalista no mes s' en han aprofitat que 'ls carlins.

Per lo tant ha sigut menester, també, que revisessim las nostras ideas, y aixís ho ha fet en Castelar.

Un dels nostres coloboradors nos pregunta porque no 'ns ocupém del folleto de 'n Pi.

Resposta: "Per lo mateix que diu en Pi á pesar de que no 'u practica.

"Per no estar al costat del govern ni vál-dre'ns de sos fusells ¿hem de de deixar que triunfin ni D. Alfonso ni D. Carlos?..."

"No imitém á pobles que á la vista del enemich tiran ab Jesdeny las armas."

Aixís parla en Pi; pero ay! que l' exemple que dona no es de molt tant patrióich com las paraulas.

Usant del dret de vindicarse, dret que no volém negarli, destrueix la unió del partit, are mes necessaria que may, si no volém que triunfin ni D. Alfonso ni D. Carlos.

Quan hajan passat aquestas circumstancias, sabréu obrar com correspon.

Al arribar á Madrid en Primo de Rivera y en Loma han sigut victorejats ab gran entusiasme pèl poble.

¡Gloria als valents que donan la sèva sanch en defensa de la llibertat y de la pátria!

Lo poble agrahit sab sempre recompensar; ab lo qu' es mes gran que tots los dons, ab l'

admiració y l'entusiasme, las virtuts y l'heroisme dels que per ell se sacrifican.

La partida de 'n Miralles que corra pèls vols de San Celoni ha fusellat á dos infelissos pares de familia, á un anomenat «Pau llauné» y á un conegut per «Masi» de Breda.

Aném aumentant lo catálech de las atrocitats carlistas!

Omplis la copa de la nostra paciència, que ja vessará.

Lliberals: un recort imborrable!

Los sicaris de 'n Baró y dels capellans de Flix y de Prades, units ab en Cendrós han trobat al fi un escarment.

900 homes entre cassadors de Reus y soldats de línea de San Fernando, ab alguns voluntaris de Reus y de Riudoms los han batut, á las Borjas del Camp, á pesar de contar ells ab mes de 2 mil homes.

¡Guerra á mort, guerra implacable als cobarts assessins de Alforja!

REPICHIS



Los carlins van á Uncastillo: son retxasats completament: esclatan en rabia y may dirian quin modo tenen d' «bravarse?»...

Res mes senzill: fan un ofici, y demanan á la població en concepte de multa, la quantitat de 20 mil pessetas.

Los carlins pecan pèls dos extrems: ó son molt fieras ó molt mansos!

Alguns partidaris de la *constitució* robusta y grassa de las sèvas personas, coneguts ab lo nom de *constitucionals*, fá algun temps que 'ns amohinan ab l'idea de restablir altra vegada 'l trono.

Se reuneixen ab gran secret, parlan, conferencian... y se las pintan molt felissas.

Diuheu que 'l seu candidat es espanyol y que ocupa un alt grau en la milícia....

Si du sabre y es espanyol.... ¿quí no s'enterneix?»...

Pero de cop reben una carta de 'n Serrano: —Vaja, homes, vaja, 'ls diu: aquí no hi ha rey possible: l' únich que hi ha possible aquí es la forma republicana.

Aquesta carta ha produhit gran sensació en lo ventrell de tots los constitucionals.

A la Manxa s' hi ha desenvolhat una gran plaga de llagosta.

Aixís ho diuhen alguns periódichs; pero nosaltres creyém que aquesta plaga, no es mes que 'l pas d' alguna partida del *requete* per aquellas planuras.

Molts dels carlistas canjeats se negan á tornar ab las partidas.

Es que la *partida* d' Espanya cap á Cuba es la partida que 'ls hi fá mes por.

FÁBULA FILOSÓFICA.

Perque d' ells que son tipos de virtuts treu al sol los draps bruts, uns quans senyors de teula y de sotana están que braman d' ira ab LA CAMPANA, y al Cel demanan ab cristians fervors que un mal llamp ne parteixi als redactors.

Aconsolat pensant lector fidel que 'ls brams d' ase no pujan may al cel.

T.

Lo fill de la Baleta vá are al colégi de Woolwich.

Que miri de guanyar forsa premis als exámens y de fer una carrera ben lluida, perque de un quant temps ensá la situació dels reys cessants es molt precaria.

La fragata «*Consuelo*» ha bombardejat Portugaleta.

¡Vaya un *consol* que aixó devia ser pera 'ls carlistas!

En Roch Barcia, diu que al últim ha anat á parar á Jerusalem.

Jo crech que 'ls periódichs que donan la tal noticia s' equivocan.

En Roch Barcia no es á Jerusalem, lo que té en Roch Barcia es lo desitj d'anar á parar á la *Nueva Belen*.

Com que 'ls dos noms son bíblichs, no 'ns estranya la confusió.

Escenas históricas de la milícia forzosa: Se cita als milicianos perque á tal hora compareguin á ca-la Ciutat.

N'hi va un que no es tildat de *sospitos* ni menos de *cantonalista*: es un home de bé, que no es de cap partit.

—Aquí té 'l fusell, l'hi diuhen.
—¡Lo fusell! ¿Y qué n' haig de fer jo del fusell?

—Agutzil: crida l' arcalde, posi arrestat al senyor al calabosso de dalt....

N'hi va un altre: tampoch es tatxat de res, es un bon jan, incapas de fer mal á ningú.

—Tinga, l'hi diuhen, presentantli l' arma.

—¡Ay Dèu meu! exclama tornantse groch... ¿qu' es aixó?... Ay Jesús! En quin temps hem arribat... En.... quins.... temps... hem... ar.... ri.... bat....

Y cau en basca.

Si tots los homes fossen com aquest, de segur que no hi hauria guerras.

Epílech de las escenas históricas: Se reuneixen los gefes y 'ls oficials de un batalló, pera elegir los cárrechs.

S'ha de nombrar també major, cabo de cornetas, furriels.... Allá vá...

Tambó majór: Francisco Ri....

—Te'n rius? Donchs ne será.

Cabo de cornetas: D. Anton Renom, tinent d' arcalde?...

Renom:—Pero que 'ls hi fet senyors perque m' hajan de posar en ridícul?...

Los *sospitosos* y 'ls *cantonalistas*, fregantnos las mans de gust: Qu' ha fet!... pregunta: Res home: ha fet una milícia millor que la nostra; sí, perque nosaltres no 'u fariam anar ni de molt tant bé.

L' exércit de 'n Conxa ha pres las posiciones de las *Munyecas*.

En aquest desafío á *munyeca* entre la llibertat y l' absolutisme, ha guanyat la primera: l' altre es massa vell y 'l pols l' hi tremola.

Alguns han dit qu' eran lladres los que van detenir lo tren á Olesa, robant á tots los passatjers.

Lladres eran efectivament; pero á mes de lladres eran carlistas, que aquell dia treballavan pèl seu compte.

No 'u duptin: algun passatjer vá regoneixe á vários individuos de la partida de 'n Tristany.

Y ab aixó no fan mes que defensar lo séptim manament de la lley del seté:

Lo septim, no furtarás..... als passatjers de tercera; are en quan als de primera ni petaca 'ls deixarás!

Los senyors que fan d' Ajuntament son tant previsors, que contant que l' hivern vinent fará molt fret, s' apresuran ja per endavant á tapiar portas y finestras de cala Ciutat.

Massa que 's véu que temen l' ayre que per ellas pot passarhi!

Tenen una por á las pulmonias!...

La federal y una pulmonía son dugas visitas per ells sumament desagradables.

Are vejín vostés!...

LLETRETA.

Lo carlí de la ciutat que per po may diu que ho es, que sols parla ab lo pagés qu' es com ell, per lo malvat, un cranch de la llibertat; ¿sabs que 's pot fer ab aquet? molt senzill, t' ho diré net, de cerca 'l vigilaría y en quan la boca obriria, garrotadas y al canyet

Lo qui fentse 'l liberal es carlí de cap á péus, que 's comunica ab los seus fent á nostra causa mal; á un home tan criminal digne sols de Carlos set, casi 'l mataba de pet; pero no, per escarment, lo mateix medicament: garrotadas y al canyet.

Al reclutador babieca, de carlistas manantial, que reclutant fá mes mal qu' en un camp la pedra seca, y corrent de seca en meca, capital, vila y poblet, passa 'l temps fent de gafet, ja que 's tant poqueta cosa, no volguém que 'ns fassi nosa: garrotadas y al canyet.

A n' al neo santurró que prega á Dèu pels carlins y que tots los seus instins son los instints de un traidó, qu' alaba l' Inquisició sent lo brétol mes desfet, la vritat, no hi estich fet, pro ab un home d' eixa mena, sense donarme 'n cap pena, garrotadas y al canyet.

Y per fi á tot ciutadá que veyent lo tracte vil que en semblant guerra civil fá 'l carlí per tot hont vá; si á pesar de veur'ho clá ajuda á son rey ximplet, ¿que 's pot fé, sen' sè indiscret, per curarli tal locura? un poch mes de BARA-tura: garrotadas y al canyet.

A. F. O.

Los carlins son mes bons per barbers que per soldats.

No contents ab *afeitar* l' última pesseta dels pobles, are han pres lo sistema d' *afeitar* també lo cap de las doras dels liberals.

Aixís ho han fet á Ripoll, á Vich y á altres puestos.

¡Ah! Si un dia pogués agafarlos per l' orella ja 'ls asseguro jo que manejaria la navaja de un' altra manera!

De un rey ne contan que un dia tant trist y abatut estava que sols als palaus pujava d' altres reys que conceixia. ¿Hi haurá algú aquí repetia, com jo tant desesperat? Y al girarse de costat veu á en Carlos en persona emprobantse la corona que á n' ell l'hi havian llevat.

T. Y.

A un carlí va dirli un boig
—¡Qué llegeixes LA CAMPANA!
Pero que no véus pabana
que aixó 't farà tornar ROIG?

P. P.

Ja torném á tenir per aquí á la Blanca y á l' Alfonso.

Are es la milló ocasió que tenen las columnas per descalabrar á n' en Miret.

Si al véure la Blanca, ja pert l' *oremus*, cuydi 'l soldat de ferli véure l' arma blanca, que encare hi perderá algo mes.

EPITAFIS ALS CARLINS.

Aquí dins jau enterrat
un soldat de 'n Carlos set:
preguéu per ell, jo entretant
me 'n vaig á pendre café.

Descansa aquí sens dir res
un carlinás qu' espantava,
diguéuli algun pare-nostre
que farà creixe las plantas.

Sento molt que aquí descansi
un cabecilla carlista:
al menos si Déu volgués
que ab ell los altres dormissen!...

S.

Contes

Lo director d' orquesta de un teatro, repará que en los intirmediis de la funció, mentres tocavan, un subjecte que se l' hi acostava, estava escoltant la música ab gran atenció. Mógut per la curiositat l' hi preguntá:

—Compañy; ¿sabéu tocar per ventura algu instrument?...

—Si señor, y molt alt,

—¿La flauta?

—Mes alt.

—¿Lo flautí?

—Mes alt encare.

—¿Lo clarinet?

—Molt mes alt.

—¿Pues quin instrument sabéu tocar?

—Só campaner.

Un criminal acusat de haver assessinat á sos pares, estava davant del Tribunal.

—Té alguna cosa que dir en sa defensa?

—Si, respongué ab véu llastimosa: que 'l tribunal tinga en compte que soch un infelís que no tinch pare y mare.

—¿Qu' es la casualitat? preguntava un impertinent á un senyor.

—La casualitat es..... ¿Té vosté 'ls sis duros que l' hi vaig deixar temps endarrera?

—No senyor.

—Donchs la casualitat fora que 'ls tinguéis y que me 'ls pagés.

CANTARELLAS.

Per tu ploro amargas llágrimas
sens poguerlas aixugar,
perque la gent me veuria
lo mocador estripat.

R.

Que portis las dents postissas
no es pas per mi cosa rara,
puig ahir m' asseguravan
que tens mes anys que la mare.

B. B.

Quan de tú váreig prendarme

era un día á la vesprada;
y a l' endama ¡quina pega!
'M trobo qu' erats grabada.

N. DE E.

¡Oh accellet que cada dia
vens noticias á sabé'
vés a dí a l' aymada mia
que are m' en vaig al café.

I. C.

¡Ay nena! La t'eva cara
si la pogues posehir,
prompte l' utilisaría
pera espantar als carlins.

P.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR
de la Campana.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignes de ser insertadas los ciudatans Un Barbe, Taravilla, Pantomina, T. Y. G. y Philopio.

N' han remesas que mereixen ser arregladas los ciudatans Quatre d' olla, Manel Mirapeix, Mech, Un obrer y Ralip.

Finalment no poden insertarse per mal combinados, mal versificadas, fáciles d' endavinar, velles, fluyas ó per altres defectes, los deis demes ciudatans que n' han remesas y quals noms no s' expresan.

Ciudada Tarrasench enamorat. No podem pas insertar lo que 'ns envia.—Felip Ganyota. Tampoch lo seu.—Alt y Prim. Ni lo seu tampoch aquesta semana.—A. Trapella. Idem.—Senyoria Casilda. Tambe r'hi hem de dir lo mateix.—Un home petit. L' un sueto de: l' altre no pot anar.—Pau Pallús. Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envia.—Un mosquit laem, idem.—Un transferidor. Lo nateix que 'l quento de vostre.—Philopio. Y algunas cantarelillas de las que 'ns remet.—I. Trontois. Ab molt gust aprofitarem la seva poesia.—Sasac. Vosté en los seus versos diu qu' es espléndit: lo qu' es en enviar las cartas no 'ns ho demostra pas: regularment venen sempre ab lo franqueig curt. hem aprofitat ja alguns epítafis.—Anton Pallús. Lo que 'ns envia aquesta semana es mal versificat, vell y tonto: si vol que ab vostre professém la igualtat, fassi de modo que lo que 'ns envia se sembli en bondat á lo que 'ns envian alguns altres.—Boixompiaig. La seva poesia «Guerra» a part de ser mal versificada, es tant mal puntuada, que un hom llegintla hi pert la respiració: ja 'u veura probiu.—Un obrer. La seva maxima té bona intenció y un verdader sentit practich; pero l' estil ab que vé escrita es molt defectuos.—Lluifinastichs. Las sévas cantarelillas encare que ben versificadas, son fluyas de conceptes.—Seipeias de Tarrassa. La xarada *vicentona* no va per defectuosa: respecte á las altres, prengui una mica de paciencia y fassas carrech de la nostra situació.—E. Picas y Nadal. La poesia enclou un insult cóntra Taragona, per lo que 'ns abstinrem de publicar a.—Gestus. Francament: la seva segona xarada de nou sistema, no esta á l' altura de la primera: es menos natural, mes forçada: respecte á lo d' aquell pseudónim, no 's cansi.—Un barbé. L' altra semana van venir taet las sévas xaradas: per go no hi tornavam resposta.—Un barret vell. Alguna cosa de lo que 'ns envia esta bé: pero la lletra que fa y l' ortografia interna que usa 'ns fan sospitar que molt de lo que 'ns envia es copia: digui la veritat.—Taravilla. L' hi agrahim la nova remesa: no's lassa 'l modest, que no té cap obligació de ferse l: los mateixos qu' envian, si saben lo qu' es pescan agrahiran que l' hi donguem la preferencia cregun.—T. Y. G. Ja veu que no l' hi posem lo nou: tenim los nostres motius: per lo tant no 's cansi: alguna cosa hi anirà.—Manel Mirapeix. Aprofitarem ab gust una cantarelilla: lo demés no pot anar: la poesia sembla taiment uns gogis.

SOLUCIÓ

á la xarada y á l' endavinalla del últim número

No puch veure escrits que fassan á la GRA-MA-TI-CA insult, ni 'l vil carlí que animal cap EN-DA-RRE-RA 'ns vol dur: no 'l puch veure ni en pintura, ni sa SOMBRA veure puch.

GESTUS.

Han endavinat totas tres solucions los ciudatans Pantomina Jordi Non y Nin, T. Y. G., Un mosquit y Mech.

Han endavinat las 1.ª y 2.ª 'ls ciudatans Poll, Alt y Prim, Felip Ganyota, Un tarrasench enamorat, Ramon Bonhome, Philopio, Un barbé, Un obrer y un barret vell.

Ha endavinat las 1.ª y 3.ª 'l ciudada Transferidor; y la 1.ª no més los ciudatans E. Bassas y Ralip.

XARADA

I.

(A GESTUS.)

Lo prima-quart tres primera:

Prima-dos, tres, la quart-dos:
Hu-tres-dos, tersa la quarta—
tres y segona. La tot
tersa prima-dos-segona
y prima-dos-terça-dos,
tres prima-quarta, tres quarta—
tres-quatre, per la quart-dos.

TRES DE SEGAS.

II.

(A GESTUS.)

La Tres-hu-dos deya un dia:
—Després del tres-quart vé 'l tot:
Jo Gestus ja t' ho diria
no en xarada; pro ab tres-dos.

SABATAS Y MITJAS BLAVAS.

ENDAVINALLA.

Sò un fruit que tant sols me cullen
en certos mesos del any;
mes los carlistas me tenen
desde qu' es varen alsar.

PHILOPIO.

(Las soluciones en lo próxim número.)

ADVERTENCIA.

Lo segon número de «El Cañon Krupp» no ha sortit ab la puntualitat que té acreditada la nostra casa, perque l' interrupció de correos havia fet que no arriessin á temps los cróquis de la guerra.

Pero per obvenir la falta lo donarem lo próxim dilluns y lo tercer lo dijous, ab datos, noticias y dissenyos desconeguts fins al dia.

ÚLTIMA HORA.

Entra LA CAMPANA en prempsa, y la alegría mes complerta entra en lo nostre cor.

Bilbao está á punt de ser libertada.

Dos líneas de tropas avansan cap á l' invicta vila.

Montaño, Santa Juliana, San Pere de Abanto, Galdames, las posiciones mes formidables dels carlins, son ja de nostras valentas tropas.

Los carlistas no tenen ja defensa: revolcats en la lluyta, davant de la valentia de nostres soldats: la guerra civil es morta en las Vascongadas.

Tremolén salvatjes de Catalunya' bandolers de Valencia! caribes de tota Espanya: la hora se 'us acosta: vostres ossos malehits serán lo fonament del temple de la República: vostres cossos adobarán l' arbre de la llibertat!..

La victoria es nostra!

Habentse rebut noticias tan favorables de la campanya del Nort, que 'ns fan prevèure la prompte entrada del invicte exercit de la República en la heróica Bilbao, tant aviat com s' hagi efectuat aquet fet de armas. LA CAMPANA DE GRACIA publicará un número extraordinari.

Quant ja teniam impresos bastans números de *La Campana*, sabem que s' ha rebut un telégrama del ministre de la Guerra, que diu:

«BILBAO SALVADA, EN BREVE ENTRARÁN LAS TROPAS.»

¡Gloria al valerós exercit republicá!

¡Llor als invictes héroes de Bilbao!

¡Viva la republica!

¡Guerra sens tregua als carlins!

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Milij 20.